

L'ESPURNA

Segona Epoca. Any I. Núm. 2

Girona, dimarts, 17 de novembre de 1936

DIARI DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

“Es deure indecllable de tot bon proletari, defensar la Rússia Soviètica. I és el millor apoi que podeu fer-li, realitzar la Revolució a casa vostra.”

(Trotsky)

Hi ha dues menes de violència: la violència armada i la violència emboscada. Contra la primera, Guerra. Contra la segona, Revolució Socialista.

GUIÓ CONSIDERACIONS

Les terres dissortades d'Ibèria es debaten en la més cruenta, la més sagnant i a la vegada trascendental lluita que registra la història de tots els temps i de tots els pobles. Un senyortisme depravat unit al mercantilisme religiós i al militarisme sense honor i sense vergonya s'han conjurat per esclavitzar el proletariat espanyol i retornar-lo als més ignominiosos temps de l'edat mitjana. Pobres de nosaltres si el feixisme passava! Al costat de cada estrella i entorxat, un capellà de negra sotana i bruta consciència i com aglutinant obligat d'aquestes castes que representen el més concupiscent i denigrant de la Societat burgesa, el senyoret xulo del latifundi, mercader d'homes, corruptor de doncelles, fomentador del prostíbul i del vici. Per nosaltres, proletaris, quedarien la ignorància més pregona, l'esclavatge més vil, les cadenes més fortes.

Recordem les migrades conquestes socials obtingudes per la República democràtica. Recordem l'actitud dels partits reaccionaris en aquest petit pas envers la nostra emancipació i podrem jutjar quina seria la nostra situació governats per les mesnades vaticanistes i pels militars patrioters.

Recordem que el 19 de juliol d'enguany els ministres d'una religió que es titula justa, caritativa, única, verdadera, etc., junt amb uns militars d'opereta i de cabaret van llençar-se a una lluita amb el fi d'anorrear-nos. Recordem-ho tot i pensem que és necessari, costi el que costi, guanyar la guerra. Però, tinguem la convicció també, que el feixisme no se'l destrueix dominant-lo. Té unes arrels molt fondes i aquestes són les que hem de cercar. Per impossibilitar que el feixisme posi la seva nefasta petja a la nostra terra, únicament tenim un camí: destruir el capitalisme, que és la base econòmica en què es sustenta, impulsant la revolució socialista fins al total aniquilament dels nostres enemics.

Pensem que el món proletari està pendent de la nostra victòria i que milions d'homes l'esperen per seguir el mateix camí. El nostre fracàs impossibilitaria la conquesta d'un món millor i la gestació d'una societat més humana i més justa; el nostre triomf és el triomf dels esclaus i dels oprimits.

Recordem que Carles Marx deia: “Els proletaris no poden perdre més que llurs cadenes. Tenen, en canvi, un món a guanyar”. A conquerir-lo, doncs.

BRONKOF.

El feixisme és la burgesia en el seu estadi violent i constitueix un compromís d'honor per als partits proletaris destruir-li les arrelades.

El capitalisme no gaudeix ni gaudirà mai més de l'exercici d'un sol dret. Ho proclama perquè és veritat i som sincers.

Les masses treballadores no estan disposades a una segona edició de llur epopeia. Ni ha prou amb la gesta heroica present per assolir una redempció total i definitiva. Està bé defensar la democràcia; però, una democràcia rabiosament proletària, on els únics ciutadans siguin els explotats.

Aixafar el feixisme és la consigna de tots; però als llavis d'algú experimenta una ben notòria deformació en no veure altres feixistes que els de més enllà les trinxeres. En aquesta despietada cursa per empètir les veritats més clares, arriben a confondre el feixisme amb l'exèrcit enemic — morisma i terç —, quan en realitat, aquest conglomerat insurrecte no és feixista ni antifeixista, sinó, simplement, una quadrilla de venedors de sang a sou dels amos llurs.

El feixisme genuí i autèntic no desenvolupa la seva vida en els espais facciosos castigats per la metralla proletària. Allí, no hi ha més que bandits, mercenaris i guàrdia pretoriana.

El feixisme vertader té els reductes a les més tranquil·les i apacibles zones d'ambdues reraguardes: de la seva i de la nostra. Envalentonat, altiu, provocador, braolant com bèstia maleïda, a la reraguarda enemiga; amagat, servil, emboscant; a la reraguarda lleial. Cara i creu d'una mateixa medalla. Dues actituds de murri dictades per la llei de l'acomodament.

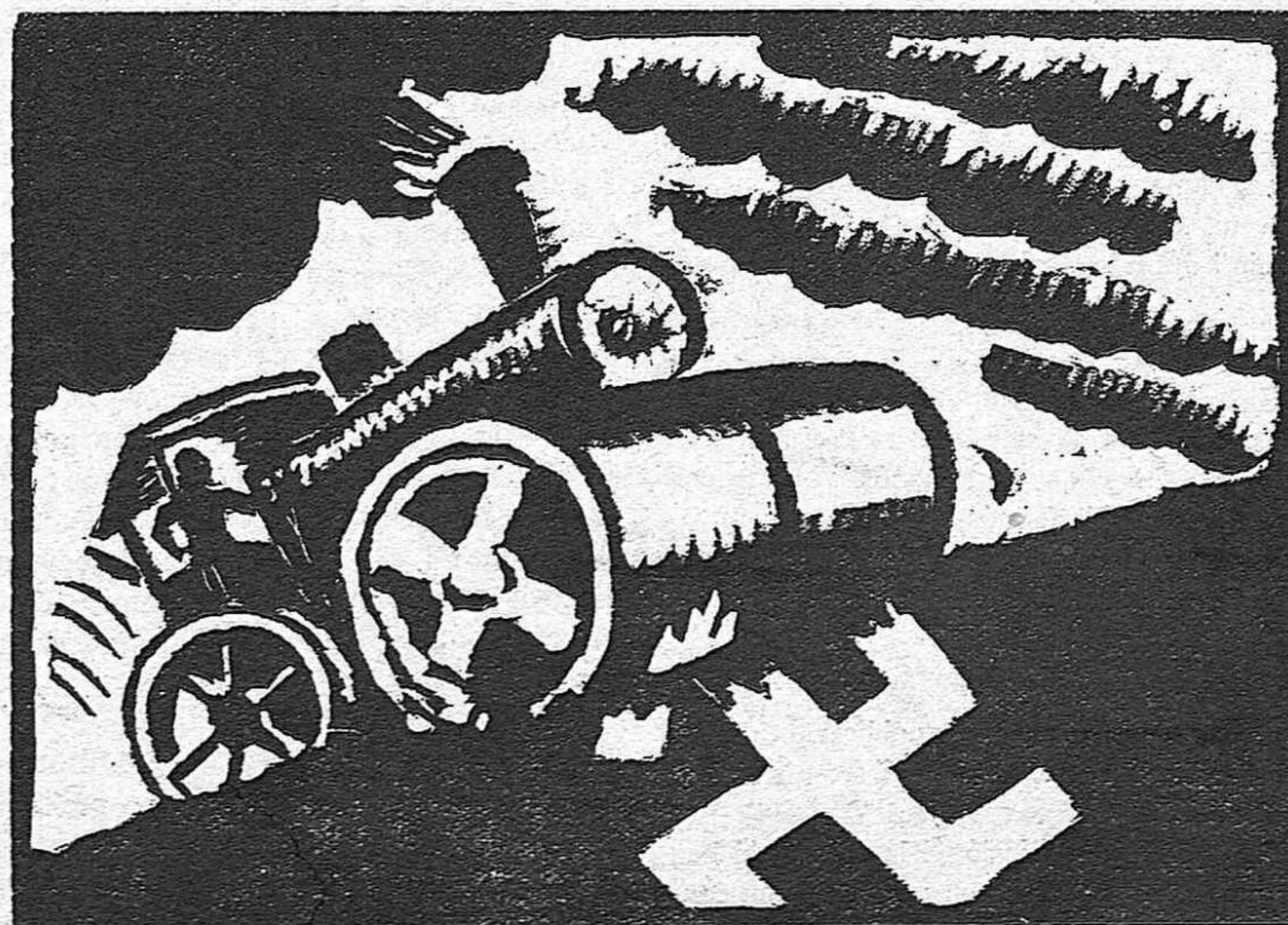
A un i altre costat de les trinxeres, cuceteja el virus feixista, encara que, a la reraguarda lleial, es personifiqui en tipus varis i diversos, de conformitat a un primari instint de supervivència: el derrotista, l'espia, el pessimista, el financer, l'arribista, el senyoret, l'alarmista, seguidors d'una tàctica comun de submissió aparent i rebel·lia constant; de simulat acatament i sempiterna conspiració. És un altre exèrcit feixista, sense armes ni bagatges; però més punxant, més perillós, per la seva capacitat corrossiva, per la seva erosió persistent, per la seva labor de sorda oposició, per l'ambient de penombra en què s'agita, i per fomentar un clima enrarit entorn de l'esdevinador lluminós de la classe treballadora espanyola. Heus, ací, la cinquena columna de Mola, la columna fantasma del «bulo», de l'espècie i del rumor, que es belluga a la reraguarda i en els estrats econòmics de la qual es troba encara arrelada.

Un deure de tots és impulsar una intensa corrent revolucionària adreçada a la profitosa tasca d'arrencar les bases econòmiques d'una classe en rebel·lia per a la qual la menor tolerància és sobreria i tota l'energia, poca.

Les provocacions del vaixell facciós “Canarias”

Avui a migdia ha bombardejat la Costa Brava, principalment la «ciutat llum» de Palamós.

(vegeu informació a la pàgina 3)

PASSAREM... per damunt!

ESPURNES Demagògia revolucionària

Sovint observem com elements incontrolats, irresponsables, despòtriquen de Comitès, Juntes i de companys dirigents, d'una faisó barroera i del tot equivocada, i que, a vegades, fins arriben a trobar un lleu ressó en elements responsables. Confessem, sincerament, que a nosaltres ens causa verdadera pena, i, àdhuc, repugnantia.

Jo no sé si molts confonen l'esperit revolucionari i el tremp revolucionari, amb la demagògia revolucionària. És de dolendre, tanmateix que en diferents indrets de la reraguarda, trobeu individus que no res, o ben poca cosa representen, pel poc afecte que senten a la causa del proletariat, que realitzen manifestacions, en les quals amaguen, les més de les vegades, propòsits derrotistes, aprofitant-se del trasbals del moment. Coadjuven, així, a la plasmació d'un clima enrarit i tèrbol que produeix un gran mal a la Revolució.

És d'imprescindible necessitat acabar ràpidament amb aquesta demagògia roja. Aquests individus, sota el pretext de realitzar una crítica severa dels organismes de la Revolució, el que fan és actuar d'agent al servei del feixisme.

Caldria que es posés mà de ferro a aquesta campanya difamadora, pròpia exclusivament d'insensats o d'ignorants. La salut de la Revolució exigeix que el que actua, sigui de la manera que sigui, en contra d'ella, trobi immediatament la seva resposta tallant i enèrgica. En les circumstàncies per les quals està passant el nostre país, s'imposa una disciplina d'acer, i un silenci absolut per part dels elements francitadors. Les queixes i reclamacions deuen formular-se pels conductes polítics i sindicals respectius. Tot el que sigui manifestar-se al marge dels mateixos, deu trobar la contesta adequada i la repulsa del proletariat.

La Revolució canalitzarà degudament la crítica que tot treballador responsable vulgui fer, mitjançant els òrgans que la pròpia Revolució ha creat, per a aquesta finalitat. El que no sàpiga aprofitar aquests camins, els higienistes de la Revolució tenen el deure d'escombrar-lo perquè no intoxici més l'atmosfera, amb diatribes inoportunes.

PLANELLA.

Llegiu i propagueu L'ESPURNA.

Consell de proveïments de Girona

Convocatòria d'Ajuntament

El Consell de Proveïments de la nostra ciutat, que té jurisdicció en tot el territori de l'ex-provincia, seguint els acords presos en la primera reunió ha convocat per aquesta setmana totes les comarques de l'ex-provincia en un total de 250 Municipis.

A aquestes reunions hi han d'assistir els consellers regidors de Proveïments dels Ajuntaments respectius.

Les reunions se celebraran per aquest ordre:

Avui, dimarts, dia 17, la comarca de la Cerdanya es reunirà a Puigcerdà a les deu del matí i la de Ripollès a Ripoll a les quatre de la tarda,

Demà, dimecres, la comarca de la Garrotxa es reunirà a Olot a les deu del matí, i la de l'Alt Empordà a Figueres a les quatre de la tarda.

El dijous, dia 19, la comarca del Baix Empordà es reunirà a La Bisbal a les deu del matí, i la de La Selva a Santa Coloma a les quatre de la tarda.

El divendres es reunirà a Girona a les deu del matí la comarca del Gironès.

Totes aquestes reunions es celebraran als Ajuntaments dels pobles que s'esmenten.

Un important decret del camarada Nin, conseller de justícia

La majoria d'edat comença als divuit anys

La joventut, aquesta força valenta i impulsiva que tant contribueix a la victòria contra el feixisme, necessita li siguin reconeguts els drets que es mereix la seva capacitat jurídica, política i civil.

S'ha de reconèixer aquesta capacitat. Tots els partits polítics s'han preocupat i es preocupen dels problemes de la joventut. La joventut sempre ha estat una força de xoc, una arma de combat, contra la qual s'han estrellat tots els intents del feixisme epilèptic i criminal.

En aquesta guerra a mort contra l'opressió i el capitalisme és necessari que es recapiti la gran labor que està portant a cap la joventut. Se'ls ha considerat mobilitzats ja als 18 anys. Si se'ls hi atorga una responsabilitat en la guerra no pot deixar-se de banda, no pot negar-se-li res que afecti als seus drets polítics i jurídics.

El nostre camarada Andreu Nin, conseller de Justícia de la Generalitat de Catalunya d'acord amb el nostre Consell Executiu ha decretat:

Una de les necessitats més sentides en els moments presents per la joventut revolucionària és l'assoliment de la plena capacitat jurídica, política i civil amb l'atorgament de tots aquells drets que han constituït una de les seves aspiracions fonamentals, i un dels punts programàtics de més importància sustentats pels partits polítics i organitzacions sindicals que actuen en la lluita contra el feixisme.

Constituiria, doncs, un acte en contra de la joventut qualsevol dilació en la concessió d'aquells drets, mes que mes si tenim en compte, per una banda, l'enorme i voluntària contribució que ha portat a cap en la lluita contra el feixisme i en bé de la revolució, i, per altra, que en l'ordre purament militar se'ls ha imposat el deure de considerar-se mobilitzats a partir dels divuit anys, el que els fa pressuposar una maduresa que si se'ls atorga en ordre a la defensa de la revolució, no se'ls pot negar quan afecta a la plenitud dels seus drets polítics i jurídics.

En conseqüència, a proposta del conseller de Justícia i d'acord amb el Consell Executiu.

Decreto:

Article 1.er La capacitat d'una persona per adquirir drets polítics i jurídics i per exercitar-los s'assoleix en la seva plenitud, per la majoria d'edat.

Art. 2.n Podran ésser habilitats d'edat els que hagin acomplert els setze anys.

Art. 3.r Queden derogades totes les disposicions en quant s'oposin al que és disposat per aquest decret.

Art. 4.t Aquest decret entrara en vigència a partir de la data de la seva publicació al «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya».

Art. 5.é D'aquest decret es donarà compte al Parlament de Catalunya.

Barcelona, 13 de noviembre del 1936.

El conseller Primer, Josep Terradelles.
El conseller de Justícia, Andreu Nin.»

ESPORTIVES

FUTBOL

Després del partit jugat entre el Badalona i l'Espanyol el passat diumenge i el resultat del qual comunicarem ahir, la classificació del Campionat de Catalunya ha quedat de la següent manera:

Barcelona	7 punts
Espanyol	6 "
Girona	6 "
Granollers	4 "
Badalona	4 "
Sabadell	3 "

El campionat català ha entrat en una fase de veritable interès ja que el capdavanter de la lluita es troba tan sols a un punt dels seus immediats seguidors, que són l'Espanyol i el Girona.

mente esto, pues las sesiones del Consejo Socialista eran secretas) no se conservan más que la afirmación de la voluntad del presidente francés de no obrar en el dominio exterior más que de completo acuerdo con el gobierno británico".

Un article de "Le Populaire"

Madrid es defensa amb braó

Les notícies arribades de Madrid anuncien la presa de Navalcarnero per les tropes lleials. Aquesta maniobra audaç, indica que estem no solament davant d'una contraofensiva, sinó també d'un moviment envoltant, el qual té per objecte alleugerir la pressió dels rebels al lloc in és més perillosa.

Madrid no és una ciutat agonitzant que espera l'hora de la seva fi. La capital de l'Espanya republicana, de tota Espanya, dirigeix progressivament totes les seves forces contra l'exèrcit del general Varela. L'atmosfera és la de les grans hores històriques. Les joventuts socialistes adopten les consignes de la gran revolució: "A les armes, joves socialistes! Formeu els batallons!.."

A l'altre costat del front, les forces feixistes estan ajudades per militars i italians els quals han arribat amb llur armament: Avions, tancs i motocicletes. Disposem aquesta vegada d'un testimoni no gens sospitos.

M. Albert Ch. Morice que precisava a "Le Journal" els seus records referents al que havia vist a Talavera de la Reina, base de sortida de les forces rebels damunt el front de Madrid.

auOT fimpqu réuv:r uIlo6
"Els motociclistes — escriu —, són minyons rossos i forts, vestit de "kaki". Examinem llurs màquines. Són esplèndides motos de dos cilindres i quatre marxes. Segurament arriben als 130 per bones carreteres. Però no cerqueu pas la marca. La placa ha estat arrencada. No juguem amb jeroglífics; n'hi haurà prou amb que us adreueu als joves rossos i uniformats, en l'idioma del canceller Hitler perquè us responguin immediatament.

Què fan ací? Són els agents d'enllaç entre l'Estat Majir de Talavera i el camp d'aviació que està situat a algunes desenes de quilòmetres, on es troben arrengrats els potents "Junkers" de tres motors, amb ratlles negres damunt leh ales blanques, ensenya de l'aviació munt les ales blanques, ensenya de l'aviació nacionalista.

Més enllà es veuen homes baixos, d'aspecte feble, amb les mans brutes encara de greix. Venen l'Itàlia i tots els seus treballs estan dedicats als eprits tancs de dues metralladores i un llança-flames, la base de combat dels quals es troba situada en un poblet no lluny d'Illescas".

Tal com va anunciar "Le Populaire", el representant de Xile, degà del Cos diplomàtic, de Madrid per l'aviació rebel. El responsable del "Paris-soir" escriu: "Ahir els avions rebels volaren cinc vegades damunt Madrid. Un d'aquests passa damunt la Gran Via, que és com l'avinguda dels Camps Elisis de Madrid, i dispara damunt els transeünts. La multitud, espantada, es precipita a les estacions del Metro i als magatzems. Crits de dolor i clams d'agonia omplen els carrers. L'avió evoluciona a poca altura i dispara damunt d'aquests éssers indefensos".

Els que significaria la pressa de Madrid pels rebels ens ho fa preveure un telegrama publicat per "Le petit Parisien": "Els sublevats es preparen pel al dia següent a la victòria. El e,okpknt ntimephju axqp -iael otosvm seu quarter general s'ha apropiat, milers d'homes han estat designats per a fer la "neteja" i castigar les persones que haguessin ajudat el Govern de Madrid".

Però Madrid es defensarà i les hienes feixistes no podran sadollar llur set de sang.

André Leroux.

La dictadura del proletariat no té res a veure amb la tirania de partit, de grupet o de tendència. Es democràcia obrera i ciutadania de classe.

Horari de ràdio P. O. U. M.

Barcelona

E. C. P. - 2 42 metres

Emissions diàries

De 6'00 h. - 6'40, en espanyol.
De 6'40 h. - 7'00, en anglès.
De 7'00 h. - 7'20, en alemany.
De 7'20 h. - 7'40, en francès.
De 7'40 h. - 8'00, en italià.

Dilluns, dimecres i divendres

De 8'00 h. - 8'20, en holandès.
De 8'20 h. - 8'40, en rus.

Dimarts, dijous i dissabtes

De 8'00 h. - 8'20, en esperanto.
De 8'20 h. - 8'40, en polac.

Cada dia

De 8'40 h. - 9'00, en espanyol.

Tots els companys que vulguin prestar-se com a donadors de sang deuen passar per la portaria de l'Hospital de les Comarques gironines, els dimarts i divendres de 7 a 8 del vespre, per fer l'anàlisi corresponent.

CLUB ATLETES UNITS

Reunió demà a les 9 i mitja a l'estatge social.

L'ordre del dia serà el següent: "Orientacions a prendre".

Es prega l'assistència de tots els associats.

NOTA

PER A LES SECCIONS DELS P. O. U. M.

Preguem a les nostres seccions del P. O. U. M. a les Comarques Gironines que nomenin un corresponsal per tal de trametre'ns setmanalment una ressenya concreta, curta i exacta dels problemes vius que les necessitats de cada poble plantegen i que la Revolució ha de resoldre.

Declaracions del President del Consell francès Blum

Sembla que està disposat a aixecar el bloqueig d'armament

Copiem de *La Batalla*:

"Daily Herald", 9-11-36:

Una indicación de que Francia está preparada a levantar el bloqueo de armas contra España son las palabras formuladas por el Presidente del Consejo Francés.

"Si fuera posible una acción común con Inglaterra, Francia estaría dispuesta a emprenderla", declaró Mr. Blum en la reunión del Consejo Nacional del Partido Socialista francés.

En los círculos gubernamentales rehuseron comentar esta afirmación del presidente. Hicieron notar, sin embargo, que en el Pacto de no intervención participaban varios gobiernos y que por lo tanto, el desecharlo era cuestión que habría que discutir previamente en el comité de no intervención. El comité se reúne el jueves.

* * *

De "L'Echo de Paris", 10-11-36:

Comenta la noticia anterior publicada por la prensa inglesa y añade: "En los círculos autorizados no se cree en la realización de una tal iniciativa, y de las palabras de Mr. Blum (si es que dijo real-

CRÓNICA LOCAL

AVIS

De pro Infància Obrera

Es prega a totes les famílies d'aquesta ciutat, que tinguin nens procedents de distints fronts, com també infants refugiats a la nostra ciutat, se serveixin passar amb tota la urgència possible pel local de PRO INFANCIA OBREIRA, ex-collegi de les carmelites, carretera de Barcelona, de dos quarts de set a dos quarts de vuit de la vetlla, per un assumpte de cabdal interès.

LA JUNTA

Els milicians del POUM

Els companys que ahir sortiren cap a Barcelona, han arribat bé a aquella capital.

Avui s'han concentrat tots a la caserna "Lenin" des d'in sortiran cap al front d'Aragó.

Girona ha tornat viure uns moments d'entusiasme bèl·lic amb motiu de les noves arribades de la veïna ciutat de Palamós, i que segons sembla un vaixell facciós ha fet una incursió per aquelles costes, bombardejant alguns llocs de la Costa Brava.

"L'Espurna" donarà a la publicació totes les notes que li sien enviades dels diferents partits i sindicats.

Per la màxima difusió de la Revolució heu de trametre'ns totes les notes que cregueu convenients, amb la seguretat que seran publicades.

L'ESPURNA serà l'òrgan de major difusió de les nostres comarques. Llegiu-lo i subscriuiu-vos-hi!!
Fareu tasca revolucionària!!

Les provocacions del vaixell facciós "Canarias"

Han obligat als pescadors que es trobaven a la mar a saludar a l'estil feixista si volien salvar la vida

Ha bombardejat després un vaixell mercant espanyol que es trobava ancorat a l'escullera

Aquest migdia s'ha presentat davant la badia de Palamós el vaixell facciós "Canarias".

En aquelles hores del matí es trobaven algunes barques que pescaven per aquelles aigües. Els tripulants del vaixell rebel han cominat als pescadors que si no saludaven a l'estil feixista els metrallaria i els esfondraria. Els pescadors davant d'aquestes amenaces i veient que cas de resistir-se serien destruïts, han hagut de tallar els ormeigs acordant fer marxa en direcció a Palamós.

Mentre tant i en terme ben curt de temps han passat dos avions que, així mateix que les barques, no s'han pogut defensar i han hagut de desaparèixer en l'horitzó. El vaixell rebel, però ha disparat contra ells.

Acabat això ha desaparegut per uns moments per a tornar a l'atac.

A la punta del trenca-onades hi havia un vaixell mercant espanyol. Sobre d'ell ha dirigit els seus atacs.

Els mariners han provat de sortir del moll per tal d'acostar-se a terra, però les canonades es succeïen ràpidament.

Llavors i veient que no hi havia solució, s'han llançat a l'aigua per arribar nedant fins a la platja.

Els del vaixell rebel canonejaven amb bala al mercant. Quan els seus tripulants han vist la maniobra dels mariners de llançar-se a la mar han canviat d'idea i han disparat metralla per tal que a l'escampar-se aquesta toqués als companys que intentaven salvar-se nedant.

Un mariner dels que havien retornat a la platja anomenat Joan Núñez Pastor, tripulant el bot del pràctic s'ha fet a la mar amb el bon propòsit de salvar als tripulants del mercant que estaven lluitant amb les ones. Una descàrrega feta des del vaixell facciós l'ha ferit greument. Aquest abnegat company presenta una ferida a la munyeca dreta amb forat d'entrada i sortida i una altra ferida a la cuixa esquerra sense sortida.

També aquests disparets han aconseguit a un company de Sant Feliu, anomenat Emili Alemanyà Gironella. Té una ferida de bala amb forat d'entrada i sortida que interessa l'os, amb fractura comminada de fèmur i forta hemorràgia. Li ha estat practicada una transfusió de sang. El seu estat és gravíssim.

El bombardeig ha durat més de tres quarts. No ha causat danys d'importància a la població.

Aquests dos companys ferits han estat traslladats a l'hospital de les Comarques gironines on han estat visitats pel Comissari d'Ordre Públic Amadeu Oliva.

Tota la població de Palamós i dels pobles veïns ha estat mobilitzada, h'ha sentit amaraçada d'un sentiment i d'una necessitat de venjança i ha respost admirablement per tal de posar-se a la defensiva car d'intentar els facciosos un desembarc.

La manca de temps no ens permet donar més detalls d'aquest criminal atemptat, masses vegades repetit, i que continuarà si no ens apremem a prendre les mesures convenients.

Front d'Aragó

SECTOR OSCA

L'enemic rebutjat durament a Tierz

Al front d'Osca la tranquil·litat que s'observa des de fa uns dies és absoluta.

Cal recórrer tot el front que envolta la capital per a fer-se càrrec que, de no decidir l'alt comandament l'assalt a la població, és inútil tota operació. Entre les nostres posicions de primera línia i els primers carrers d'Osca, on es troba l'enemic, ni hi ha més que el pas decisiu de trinxera a trinxera. No és que calgui prendre tals o tals altres posicions estratègiques abans de decidir l'entrada a la capital.

Aquest front és ferm, els dominem. Les forces faccioses resten impassibles als llocs que els designaren els oficials i no poden prendre la més petita iniciativa que no siguin castigats severament.

Ahir mateix tan sols hi hagué uns petits combats al voltant de la capital facciosa a la línia de Tierz. Allí els facciosos intentaren una sortida, però l'avançada que és decidí a sortir de les trinxeres era de poc nombre. Anaven tan pocs que amb unes continuades descàrregues de fuselleria de les forces del poble de primera línia n'hi hagué prou per a fer córrer a amagar-se novament als llocs fortificats d'on s'havien arriscat a sortir, i des d'allí tractaren d'aguantar el foc amb les nostres forces. Després d'una hora escassa de foc decidiren acabar amb l'atac iniciat i emmudiren. Des de les nostres posicions vàrem poder constatar que en retirar-se havien tingut diverses baixes, les quals retiraren amb pressa, abans no fossin castigats més durament.

El general Villalba estigué de bon matí recorrent el sector i a la tarda s'entrevistà amb el comandant Reyes.

El comunicat que ens ha estat facilitat a la caserna general de Barbastro respon a la tranquil·litat que hom pot observar pels fronts.

Aquest comunicat diu així:
"L'enemic hostilitat debilitat el sector de Tierz, i ha rebut un fort càstig per les nostres forces.

La resta del front sense novetat".

Front de Madrid

L'enemic va perdent elements de combat

La nostra aviació forní ahir una gran tasca, repetició de les gestes que cada dia porta a cap.

Una esquadrilla formada per tres avions de bombardeig i dos "caces" es presentà sobre la ciutat rebel de Salamanca on deixà caure la seva mortífera càrrega.

Les bombes llançades caigueren sobre l'estació del ferrocarril i incendiaren l'edifici per diferents costats.

Una altra esquadrilla també amb alguns elements de bombardeig es presentà a Càdiç i llança amb precisió matemàtica divuit bombes sobre l'arsenal d'aquell port. Les bateries de la ciutat contestaren, encara que tard, a aquest bombardeig.

Vin-i-tres aparells lleials que es trobaven de vigilància sobre la capital de Madrid es trobaren amb varis avions rebels, de construcció estrangera. Foren voltats tot seguit per la nos-

tra aviació obligant-els-hi a presentar combat.

Després d'un incessant foc de les nostres metralladores els nostres avions retornaren a les seves posicions amb la victòria assolida sobre cinc aparells facciosos que foren eterrats. Els altres fugiren.

ESTRANGER

Vaga de miners a França

Paris, 17.—Les fàbriques de carbó de Ruboix i Tourcoing continuen la vaga iniciada fa 36 dies.

El conflicte plantejat encara no ha pogut ésser resolt. Els miners no volen donar a tórcer la seva voluntat i estan decidits a arribar al paro indefinidament.

Les operacions de càrrega i descàrrega de carbó la continuen els elements militars els quals no donen l'abast i per aquest motiu totes les fàbriques es van paralitzant.

Les preparacions bèl·liques d'Alemanya

Berlin, 17.—Adolf Wagner, cap del districte nacional socialista de Munich i íntim amic del xarlotesc Hitler en un discurs patriòtic celebrat durant una cerimònia dedicada als estudiants caiguts durant la Gran Guerra, ha declarat;

«Què en foren de meravellosos els dies que esclatà la guerra del 14!! La nació entera es redreçà com un sol home i poguérem aconseguir victòries que emocionaren el món sencer! Si ens haguéssim mantingut units, cap exèrcit ens hagués pogut aniquilar com ho feren llavors.

Ara posseim tot el que ens mancava durant la guerra i estem previnguts moral i materialment contra qualsevol atac.

Ha acabat dient que «si tots els ex-combatents es donen les mans s'haurà arribat a aconseguir la pau desitjada per molt temps.»

—.....?

Franco per entrar a Madrid vol emplear tots els medis de devastació prohibits internacionalment

Paris, 17.—Els periòdics francesos publiquen unes declaracions de l'ex-general Franco, segons el qual aquest líder facciós davant la inutilitat dels seus esforços d'entrar a Madrid vol apel·lar a quants medis tingui al seu abast, medis preconitzats pels elements nazis. No tindrà en cap concepte que aquests medis criminals són condemnats internacionalment.

Els mateixos periodistes han fet un prec a la Junta de Burgos, per tal que respecti les obres d'art i de valor que conserva la nostra Ibèria. Sembla que han fet cas omís d'aquestes demandes.

Darrera hora

Generalitat de Catalunya

50.000 pessetes en destí al Tribunal Popular

Barcelona.—S'ha fet pública una ordre de Justícia per la qual es destinen 50.000 pessetes per a subvenció dels Tribunals Populars.

S'ha nomenat també oficial segon interí del Tribunal de Girona el company Antoni Moñino i Comas.

Les fonts d'aigua mineral de Catalunya.

Barcelona.—La Conselleria de Sanitat ha decretat que totes les fonts d'aigua mineral i demés de Catalunya passaran baix el control d'aquesta conselleria de Sanitat.

Companys de viatge

Barcelona.—En rebre els repòrters que fan informació a la Generalitat de Catalunya els ecretari els hi ha dit que el president havia sortit a les nou i mitja en automòbil i que probablement seria de retorn a Barcelona a mitja tarda.

400 tones de mongetes a Barcelona

Avui han arribat a Barcelona 400 tonelles de mongetes. Pròximament n'arribarà un altre carregament de 500 tones.

Conferència de Joan P. Fàbregas

El conseller de la Generalitat Joan P. Fàbregas dirigit la paraula davant els micròfons de la Generalitat avui a les nou i mitja de la nit. Versarà sobre el tema: «Uns mots sobre l'Institut de ciències econòmiques de Catalunya».

El cap del Govern de Tokio ha estat atacat durament pels caps polítics

Toquio.—En el curs d'una sessió parlamentària els caps de partit han atacat durament al cap del govern japonès. Han posat en dubte les seves prerrogatives.

Formarà la família del Kaiser altra volta part del Govern d'Alemanya?

Londres.—Segons el diari anglès «Manchester Guardian» s'esperen a Alemanya grans esdeveniments.

El motiu serà la pujada del tron d'Alemanya del fill segon de l'ex Kaiser.

Hitler seguirà, però, regint els destins de l'Alemanya feixista, a l'igual que Mussolini d'Itàlia.

Malgrat les provocacions dels feixistes fracassats la Revolució seguirà la seva marxa triomfant.

Telèfons del P. O. U. M. :

Redacció de L'ESPURNA, 285

P. O. U. M. i J. C. I., 288

Club Esportiu Proletari. 561

Religió vol dir anti-Natura

“mens sana in corpore sano”

Uns documents trobats en un dels excollegis religiosos d'aquesta ciutat, ens ha suggerit aquestes ratlles. Es tracta d'uns papers on s'hi llegeixen algunes paraules, escrites amb caràcters infantils.

Un diu: “me dí 100 palos con una cuerda en la espalda, el viernes, para hacer un sacrificio a Jesús Sacramentado.”

Un altre: “el viernes toda la tarde llevava una piedra en el zapato.”

Els trobarem dintre una capsa que portava aquest cartellet: “Obsequios para Navidad.”

Ja no cal dir com reaccionarem els companys mestres davant aquest document. Era la síntesi de la disciplina a l'escola confessional.

Quin contrast amb l'esperit de l'escola nova!

Quina diferència en la finalitat educativa!

Què repugnant era aquesta escola religiosa, i quanta justícia s'ha fet enderrocant-la per sempre.

* * *

Moltes vegades ens havem preguntat quins són els principis morals que pretenen defensar els reaccionaris.

Diuen que els preocupa la integritat de la família, de la religió i de la pàtria. Així m'ho confessava amb pregona emoció que delatava sinceritat, una companya d'estudis, un xic ingènua i massa convençuda.

I penetrant el fons d'aquestes dones d'esperit hermètic a tot aire purificador, comprendreu, amb horror, sols una cosa: que són éssers situats, per disciplina, per imposició, al marge de les lleis de la Natura. El seu mèrit màxim és assolir deslligar-se de la vida. La seva crudel disciplina palesa odi contra Natura.

L'escola religiosa, primer; el confessional, després, l'han habituats a sofrir resignada, vexacions i insults. No l'importa torturar la seva tendra carn amb el fuet infamant. És un sacrifici que ofrena a Jesús anormal i fictici. La “madre” ha comès el crim de suggerir-li aquesta monstruositat. Ella, obedient, temerosa, coaccionada, l'executa.

Pobre infant! No pots, no deus rebel·lar-te contra els teus butxins. Ells no volen que riguis massa ni que juguis força. Ells no t'estimen.

I faran que tu tampoc estimis res. T'han fet renegar de la teva espontània alegria, i aviat renegaràs de la bondat, que és conseqüència natural d'aquella.

No seràs veritable filla, ni esposa, ni mare.

Aniràs al matrimoni carregada de prejudicis: els prejudicis dels deures matrimonials. No serà l'amor qui venci escrúpols, ni que exigeixi ofrenes ni sacrificis. Serà el deure matrimonial que el teu marit tindrà cura de fer-te sovint present.

Tampoc sentiràs tota la grandesa de la maternitat. Els motius que retenien la teva mare quan tu, de petita, et martiritzaves els peus amb pedres i et fuetejaves l'esquena, retindran el teu impuls matern.

Has estat vençuda per la doctrina de la negació. Tu no vols altra cosa que el teu extermini. La teva vida ha estat pròdiga en sacrificis estèrils per a la humanitat; no has sabut interpretar el fons de bondat que hi havia en la teva consciència, i has procurat ofegar sempre l'impuls espontani.

Espera ara la compensació d'una vida inútil, en els espais del no res.

GRACIETA

LES NOSTRES CAMPANYES

Prostitució, encara?

La prostitució, aquesta lacra infamant, secreció i reviscolament de la societat capitalista, encara no s'ha acabat a casa nostra. Les forçades del treball carnal, encara resten punyides a l'argolla de llur explotació. Constitueix un estigma per a nosaltres, per a tot el poble antifeixista, que encara perduri a la nostra ciutat el comerç de la carn femení. No es comprèn que havent sonat l'hora de la redempció dels explotats de totes les classes, sexes i condicions, encara perduri aquest flagell de la humanitat, dins mateix de la immortal Girona i altres poblacions de la terra lliure de l'Empordà.

Si bé es comprèn que el món capitalista sigui un propulsor, inconscient o conscientment de l'existència d'unes companyes, que del seu cos formós en facin un negoci, la societat futura, la revolució proletària no pot permetre ni un minut més, una semblant iniquitat.

Aquestes companyes, enterrades en cases immundes, o en burdells encatífats, o en cabarets emmirallats, plens de llum i cristalleria, deuen ésser immediatament redimides del seu estat d'abandonament i relaxament moral i físic.

Els antres del vici havien d'ésser enterrats ben pregonament al mateix moment de caure vençuts el llop capitalista, en les jornades de juliol. Una dona, un ésser femení, no pot anar pintarrejada caricaturescament per les nostres vies principals, ni per enlloc de Girona, tan si del seu cos atractiu n'ha fet un mercadeig, com si la seva vida s'escolava normalment.

Que s'acabin aquests establiments de venda de carn jove. Cessin d'una vegada els horribles i repugnants espectacles d'unes companyes vilment explotades, en aquesta hora en què els treballadors agafen la direcció del bé públic. No més dones amb ulls esfondrats i faccions desfetes. Prou comèdia mecànica de cossos joves en turguris llefiscosos i obscurs. Prou braços masculins sense escrúpols. Que s'acabin els homes convertits en bèsties, emportats pel desenfrenament dels seus instints d'animal gelós.

L'ESPURNA clavarà la seva bandera alliberadora en el cor d'aquests cataus vergonyants de misèria i de vici, tot dient a ple pulmó: Ja n'hi ha prou.

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

En de
que viu al carrer núm.
es subscriu per un mes al diari L'ESPURNA.

Signatura,

De la conferència pronunciada pel company Miguel Martí, el dia 8 de novembre, davant l'emissora Ràdio Girona, en commemoració del dinovè aniversari de la Revolució Russa.

El deure ineludible de tots és aportar el concurs total, absolut i terminant a la gesta grandiosa lliurada contra el feixisme.

Però, la reraguarda, té un compromís especial, especialíssim: ésser el puntal, la força motriu, el centre alentador de les nostres columnes alliberadores.

Els homes del Front no sols esperen prendes de roba i material alimentici, volen de vosaltres l'assistència vibrant, l'escalf animador, la comunió espiritual que els doni garantia que a tothora, ja tothora!, els recordeu, com a eix que són de les vostres activitats i del pervindre de tots. I jo, home del Front, milicià d'aquestes columnes que us defensen el pa i la pau, jo que he viscut l'emoció històrica del 19 de juliol en la pròpia caserna militar, en nom de tots els meus companys que en una gesta ardua guanyàrem per la República i la Llibertat, l'única guarnició espanyola, mantenint-la fidel a la causa del Poble, jo us acuso a vosaltres, homes de la reraguarda, d'haver incomplert i trepitjat el Codi dels vostres deures.

No és cap sorpresa per a mi. A primers d'agost, quan els combatents acordaren editar un diari portantveu del Front Aragonès, com a director del periòdic vaig

reclamar l'apoi dels Sindicats d'Arts Gràfiques de Barcelona per tal de facilitar-nos un maquinista per a la Rotativa, i quin no fou el meu capgirell en escoltar de llavis de l'obrer enviat pel Sindicat “Jo no treballaré més de sis hores ni cobraré menys de 25 duros setmanals.”

Nosaltres, en canvi, treballàvem 14, 16 hores, les necessàries i no cobràvem altra sou que el ral de les “sobres” i el ranxo. I avui, dia 8 de novembre, novembre tràgic en la recordança i en el present, fita històrica, dramàtica, decisiva en el camí de la Llibertat, ¡8 de novembre!, mentre els nostres minaires vessen la sang pels cimals de l'Astúries roja, mentre les milícies catalanes lluiten a baioneta calada contra la xusma assetjada a la capital d'Osca, mentre el general Miaja, acull de les columnes que defensen Madrid, la promesa formal, emotiva, immortal que abans que recular un pas, perdran la vida, vosaltres, Poble de Girona, contestes amb la frivolidat, amb la fredor del teu tarannà d'avant-passat, i, fins i tot, una organització proletària ha comès la gosadia de fer una crida a la Joventut gironina — crida que qualifica d'importantíssima — no pas per invitar-la a posar-se en peu de guerra,

sinó per celebrar un gran ball a profit de les Milícies.

Proletaris, al Front no hi ha pas orquestrines que interpretin els més moderns ballables, al Front no hi ha més que privacions, fred, humitats i, molt sovint, aigua a les trinxeres fins a la cintura, i allí resta el sentinella, alerta, amatent, vigilant i guardant-vos, hores i hores, suportant l'aspra simfonia de les bales i el retumbar de les canonades.

Després de quatre mesos de lluita ni el jovent té dret a celebrar grans balls ni les milícies han de nodrir-se amb les almoines que vosaltres regaleu egoísticament a canvi d'unes hores de plaer i de disbauxa.

No pot transcórrer un dia més sense organitzar una economia de guerra, sense implantar un sistema tributari autènticament revolucionari i sense sotmetre totes les forces humanes, totes les energies al servei de la causa de la Llibertat.

Cal mobilitzar a tots i a totes, a tothom, per tal que ningú, absolutament ningú es lliuri de prestar el rendiment màxim que les circumstàncies imposen i reclamen. Els uns, dedicats als treballs de defensa; els altres, a la feina de confecció de prendes; però, que no hi hagi un sol home parat, una sola dona, sigui gran sigui jove, que no aportï a la guerra, la contribució personal que li pertoca. Cal fer un cens de ganduls i de gandules i cal promulgar un Codi de Justícia Proletària per fer llaurar dret no als homes de les alambrades i els parapets; sinó als homes

i les dones de reraguarda que limiten el compliment del seu deure al sacrifici heroic que suposa l'assistència a un festival d'homenatge a les Milícies Populares.

Cal implantar el menú únic de guerra, cal clausurar tots els prostíbuls, cal injectar a la nostra ciutat la saba revolucionària que li manca.

Girona, desperta del teu indiferentisme secular. Arranca't l'esperit arcaic dels trenta convents que t'ofegaven. Passa, per damunt del senyorisme frívol, dels jesuïtes de sotana curta que conserves.

Renega del teu passat de campanar. No vulgues ésser la ciutat de pedra, la ciutat morta que viu del seu avant-passat monumental i artístic.

Vulgues ésser la ciutat de les xemeneies de fàbrica, industriosa i treballadora.

Girona, ¿no sents el sanglot esfereït de les mares, no veus el doll de llàgrima viva de les dones que ofrenen a la lluita el company de sempre; no sents el batec contingut de les núbies que han vist esfumar-se la vida de l'estimat?

¿No sents el gemec esgarriat de milers i milers de famílies mutilades per la barbàrie feixista?

Gironins, doneu vida a les vostres organitzacions obreres, feu-les vibrar, feu la Revolució.

Cal exterminar tots els teus feixistes: els que s'han sublevat i els que no s'han sublevat.

A la lluita, fins a vèncer o morir.
Girona!, desperta i redreça't.